

Зрмања је ријека која својим током одваја Лику од Далмације (Буковице). Дужина тока је 69 km, са сливом површине 554 km². Извире испод планине Поштак у јужном дијелу Лике, протиче кроз Далмацију у подножју Велебита и улива се у Новиградско море 12 километара од Обровца. Пловна је од Обровца до ушћа, за мање бродове.

Настаје из крашког врела у подножју стијене Мисије, високе 200 m, код села Зрмања Врело. У горњем току тече према југу, а затим скреће у правцу запада, јужним подножјем Велебита и прима своју десну, уједно и највећу притоку Крупу. Након тога, Зрмања ствара неколико водопада: Високи бук, Берберов бук, Девића бук, Шупков бук, Јанковића бук. Низводно од Обровца се проширује, а на ушћу у Новиградско море, широка је 300 m. Новиградско ждрило, уски тјеснац који спаја Новиградско море са отвореним морем, у ствари је долина Зрмање потопљена тектонским покретима и претворена у мореуз.

На Зрмањи се налази град Обровац и рушевине Старог Обровца узводно. На њеној притоци Крупи је православни манастир Крупа.

Одлике

Далматинске ријеке припадају кршу са свим особинама и квалитетима које за собом доноси кршка хидрографија и морфологија. То су у првом реду подземне везе с вишим планинским залеђем, јаки извори, бистри токови и често кањанске долине и сутјеске у којима буче брзаци и слапови.

Таква је и Зрмања. Већи дио њезиних вода долази из Лике; главни њезини притоци - Крупа с Крњезом и Добарница - наставци су личких понорница које текући под земљом сакупљају и дио велебитских киша и сњегова. Зрмања је и сама у горњем свом току панорница па између Ервеника и Жегара љети каткада и пресуши. Један се дио тих вода поново јавља низводно, а за други се претпоставља да одлази у Крку.

Референце

1. 1.^ Емилија Самболек-Хрбић: *Природне знаменитости Хрватске: Зрмана*, стр. 35-37 (1974) Загреб.